

Hallo daar!

De voorbije maanden is er weer heel wat gebeurd in het IJD-landschap. We houden jullie graag van al dat nieuws op de hoogte met deze gloednieuwe uitgave van onze leJeeDee. Jullie kunnen niet alleen proeven van de vele activiteiten die gepasseerd zijn of vooruitblikken op wat de zomer in petto heeft, maar zelf ook steeds meeschrijven aan deze unieke uitgaven. Zend gerust zelf een foto, tekst, verslagje, ... in over iets wat jullie met jullie groep deze zomer allemaal gaan doen en wie weet verschijnt het bij de start van het nieuwe werkjaar in ons gloednieuwe nummer.

In dit nummer kunnen jullie alvast proeven van de zomer bij IJD. Vergeet zeker niet om al een kijkje te nemen in de kalender en de activiteiten van volgend jaar met stip aan te duiden in jouw agenda. Graag tot dan!

Veel leesplezier!

De leJeeDee-Redactie

www.ijd.be/gent

Terugblik Bavodag

De jaarlijkse Bavodag brengt 2780 vormelingen en 585 catechisten naar Gent voor gebed, spel, zang en een catechese over Zacheüs.

„Is dat hier de dag van de jeugdbeweging”, vroeg een voorbijganger aan het Sint-Baafsplein omstreeks half vijf zaterdagmiddag aan zijn vriendin. Met zoveel jongeren op het plein was het alleszins geen slechte gok. Maar wie goed keek, zag ook heel wat niet-jongeren op het Sint-Baafsplein staan. Het waren de catechisten, zo'n 585 in totaal, die met minstens evenveel enthousiasme als hun vormelingen meezongen, in hun handen klapten, zich bukten en weer omhoog sprongen voor de mexican wave.

De show op het Sint-Baafsplein was het slot van de Bavodag. Dat is een dag voor vormelingen en hun catechisten die jaarlijks plaatsvindt in Gent. De vormelingen waren verdeeld in vier groepen; vandaar ook de vier soorten kleuren van petjes: rood, oranje, blauw en groen. Zowel in de Sint-Bavohumaniora Gent als in het Sint-Lievenscollege vonden er activiteiten plaats. Zo leerden de kinderen liedjes aan en kregen ze catechese over Zacheüs, die graag door Jezus gezien wou worden en daarom in een moederbeivijgenboom klom. Voorts speelden de kinderen ook spelletjes, zoals tik tak boem, rad van fortuin en 1, 2, 3 piano en maakten ze het stil tijdens een Taizé-gebed en een interview met twee leden van Verse Vis.

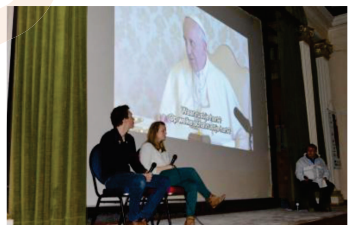
„Ik wist dat het superleuk ging zijn”, vertelt Shari Hermans van parochie Den Briel uit Baasrode enthousiast. „want mijn broer is ook al naar de Bavodag geweest. Tijdens de catechese moesten we een vraag stellen aan

Jezus. Ik wou graag van Jezus weten wat hij het belangrijkste vond in zijn leven. Van de getuigenis van de twee jongeren van Verse Vis heb ik vooral onthouden dat Leni met de paus heeft geknuffeld. En dat we moesten nadenken over de vraag waar onze schat ligt. Waar die van mij ligt, weet ik nog niet. Daar moet ik nog eens over nadenken.”

Ook Mauro De Bock vond het een toffe dag. „Vooral door de spelletjes. Maar ook de slotshow zal ik onthouden. Als ik later nog eens in Gent bent, dan zal ik mij zeker nog herinneren dat ik hier gestaan heb.” Voor Dara De Kinne uit Landskouter, waar de Bavodag deel uitmaakt van een driedaagse met de vormelingen, was de zangstonde het leukst van allemaal. „Ik zing graag. Zeker dat liedje van „Open de poorten voor onze koning. Zing jullie vreugde uit. Hosannah, Hosannah.”

Dat lied werd tijdens de slotshow nog eens gezongen. Voorts bedankt de bisschop als gastheer van de dag de catechisten voor hun inzet en vroeg hij de vormelingen „Of Jezus hen gezien heeft?”. „Ja, klonk het eerst wat flauwtjes, maar als de bisschop de vraag nog eens herhaalde, klonk er een veel luidere en fermere „Jaaaaa!!”, „Dan moeten wij iets terugdoen”, zei de bisschop en hij stelde voor om samen het Onzevader te bidden. Om de Gentenaren ervan te vergewissen dat er zoveel vormelingen in de stad waren, gooiden alle aanwezigen allemaal samen hun petjes in de lucht. Een apotheose die de komende weken en maanden hopelijk nog in veel hoofden en harten blijft nazinderen.

Tekst en foto's: Eveline Coppin

Goede Vrijdagwake (kathedraal)

Hand in hand

Ken je nog de peilers waarop Jokri gebouwd is...: verwondering, engagement, verbondenheid en geloof.

Deze vier wegwijzers zetten ons op weg tot ontmoeting. Jezelf ontmoeten, de ander ontmoeten, God ontmoeten... De verschillende vormen van samenkomen met onze jongeren is dan ook heel belangrijk om elk van de vier wegwijzers alle kansen te geven om aan bod te komen.

Toen Jokri Oude Barel het 'aanzoek' kreeg om een dagje op weg te gaan met Jokri Aalter, vond iedereen dit een schitterend idee. Je kent dan wel de volgende stappen: zoeken naar een datum, zoeken naar een locatie, zoeken naar een thema, ... Ieder deed zijn deel en zo werd 15 februari een stralende winterdag met als hoofdingrediënt elkaar de hand reiken en elkaar ontmoeten.

Voor het thema moesten we eigenlijk niet ver zoeken, je bekijkt welk evangelie er die zondag gelezen wordt en je bent vertrokken. In de eucharistie werden we reeds 'opgewarmd' in het thema 'Jezus reikt zijn hand uit naar de uitgestotene van de maatschappij'. In het evangelie was de verstotene een melaatse. Jezus' boodschap gaat verder dan de melaatse, Jezus heeft met woord en daad willen aantonen, doen inzien dat iedere mens meetelt. Dan maakt ziekte, armoede, huidskleur, job... geen verschil, dan steekt iedereen naar iedereen de hand uit om de ander te laten meetellen.

Beide Jokri-groepen zouden elkaar ontmoeten in hartje Gent. We huurden het buurthuis van het Prinsenhof (een aanrader trouwens!) Voor de jongeren van de Oude Barel begon de dag reeds om 9 uur. Inzingen voor de gezinsviering, daarna nog even ontspannen in de tuin van de pastorie en een picknick. De jongeren van Aalter hadden op zaterdag hun eucharistieviering, hun ontmoetingsdag begon dus met een treinreisje richting Gent. Een kennismakingsspel werd het eerste luik van onze zondagmiddag. Velen kenden elkaar reeds van andere ontmoetingspunten (de topdag van Jokri, een Taizéviering, de ontmoetingsdagen) anderen hadden nog wat namen en gezichten te leren kennen. We snoepten door wat spelletjes leden van de andere kant, zodat er een mooie mengeling ontstond tussen de blauwtjes van Aalter en de groentjes van Oude Barel (handig toch zo een trui).

Met gemengde groepen werden we de wereld (de stad) ingestuurd. Allerhande opdrachten moesten worden uitgevoerd om naar de juiste bestemming te geraken. (langs alle kleine steegjes in de buurt van het Prinsenhof, kwam iedereen uiteindelijk terecht in het Sint-Elisabeth Begijnhof te Gent. Daar aangekomen werd het volgende deel van het spel uitgelegd. Iedere groep moest op zoek gaan naar heiligen. Eveneens aan de hand van opdrachten konden ze tips verzamelen om de heilige te vinden. een van de opdrachten was een tekst schrijven over Jokri... wie erbij was, zal het wel verstaan

De jokri is zeer top
dat zagen we vandaag
want Gent stond op zijn kop
ook al ging de tocht wat traag
We namen heel veel selfies
van vijven aan de muur
en terwijl we dat goed deden
vroeg een oude man ons zuur

Wat zijn jullie van plan met al die bladen aan de borden?
Wat is er van de jeugd van tegenwoordig toch geworden?
We hielden verantwoordigd onze eigen onschuld vast
de oude man liet ons toen gaan, dat was echt zeer gepast
We gaven een bos bloemen aan een onbekende man
Hij sprak dan wel de taal niet maar genoot er toch wel van
We waren voor een paar minuten onze leden kwijt
Ze zochten nog naar vijven en we hadden niet veel tijd
Toen gingen we weer even door
de aankomst is nabij
en zongen allemaal in koor
want Jokri maakt ons blij!

Joris De Meester

We hadden zelf voor de heiligen gezorgd: een briefje met het leven van heiligen werd her en der verstopt in de buurt van het Begijnhof. Daar stond in het kort de levensweg van de heiligen beschreven, met deze schat

moest terug naar de basisplaats (het Begijnhof) gegaan worden, daar werd iedereen op de rooster gelegd door allerhande vragen over de betrokken heilige. Bij het welslagen van de opdracht kreeg één persoon van de groep een kledingstuk aangereikt om begin te worden. Het telde dus niet om snel de heilige te vinden en dan snel terug te keren, nee, je moest weldegelijk moeite doen om inhoudelijk het leven van de heilige te bestuderen.

Zo werden bekende en minder bekende heiligen onze tochtgenoot: De heilige Amandina van Schakkebroek, Bavo van Gent, Christoffel, Dagobert II, Johannes de doper, Franciscus Van Assisi, Jozef de Veuster (Pater Damiaan), Petrus, Paus Johannes Paulus II, Jan Berchmans. Deze heiligen en nog veel meer traden in het voetspoor van Jezus door eveneens hun hand te reiken naar de verstotenen van de maatschappij. Ook zij mogen voor ieder van ons een voorbeeld zijn om ook in ons leven plaats te geven aan de kwetsbare mens op ons levenspad.

Uiteraard werd er een knabbel en een drankje voorzien – het was zalig in het zonnetje, en de begijntjes kregen 'vorm' met de albe en het kapje zagen ze er al een beetje 'Begin' uit. De mensen in de stad vonden het wel aangenaam om zien. Sommigen stelden de vraag wat we deden, vanwaar we kwamen... ze wensten ons veel plezier toe. Rond half 6 trokken we terug naar het buurthuis, daar kwamen we nog even tot rust bij een bezinning. Verbonden met elkaar zongen we, lazen we het evangelie, maakten we tijd voor gebed en stilte.

God,
Ik zoek een hand
die mij vasthoudt en moed geeft,
die mij rustig maakt en beschermt.

Ik tast naar een hand
die mij leidt en voert,
die mij heelt en redt.

Ik heb een hand nodig,
die sterk is en die mij draagt,
die mij vastpakt,
mij niet meer loslaat.

Ik zou zo graag een hand hebben,
die het goed met mij voorheeft,
die zacht op mij wordt gelegd.

Ik verlang naar een hand
waaraan ik me - onvoorwaardelijk -
kan toevertrouwen,
die trouw is, die mij liefheeft.

God,
Uw hand nodigt mij uit: Kom!
Uw hand laat mij merken:
wees niet bang!

Uw hand schenkt de zekerheid:
Ik hou van je!

In Uw hand ben ik geborgen
en bewaard voor altijd.

En mocht ik toch in een afgrond storten
ik weet,

op de bodem van die afgrond
wacht uw hand op mij.

Uw goede, alles behoudende hand.
Aan Uw liefhebbende hand
kan niemand mij ontrukken.

God,
In uw hand leg ik alles.
Uw hand laat mij niet meer los.
Dank U, goede, tedere hand

Tot slot toverden we een Vlaamse maaltijd van frietjes,
groenten en frikadellen op de tafel...

Dank aan allen voor deze schitterende dag.
Hand in hand trokken we tevreden terug naar huis.
Tot de volgende keer!

*Tekst : Marie-Anne Ryckebosch
Foto's : Marie-Anne Ryckebosch*

Damiaanactie Oude Bareel

Ondertussen is het voor de meesten al geen geheim meer dat Jokri Oude Bareel ieder jaar zich inzet voor de Damiaanactie. Na heel wat gepuzzel werd terug de lijst opgemaakt om de in/uitgangen van de Carrefour tijdens het Damiaanweekend van 23-25 januari te bemannen.

Op vrijdagavond kon je ons niet ontlopen tussen 17 uur en 21 uur en op zaterdag deden we hetzelfde van 10 uur tot 20 uur, non-stop. Uiteraard werd er voor aflossing gezorgd! Hoewel, er was er eentje bij die niet van ophouden wist; Lina nam slechts een half uurtje pauze. Op zondag rondde we dan de actie van dit jaar af in de kerk. De resultaten mogen gezien worden: in totaal steunden jullie voor € 3.409,00. Dit betekent dat er 85 mensen kunnen genezen dank zij jullie warm hart.

Op zaterdag werden we eventjes heel erg stil bij onze verkoop, of nee, we werden overdonderd... we kregen bezoek van Maxime. Maxime is een ex-tuberculosepatiënt. Ja, een aantal jaar geleden werd hij door de organisatie opgemerkt als zieke TBC-patiënt. Pas gehuwd en ziek! Nu is hij een gezonde man en fiere vader van 4 kinderen. Daar

stond hij plots voor onze ogen. Samen met Stijn (een van de vele gedreven mensen bij de Damiaanactie) kwam hij de vele vrijwilligers bedanken. Hij gaf ons een chocolaatje: een 'mercike'. Voor hem betekent het vele vrijwilligerswerk van de mensen die het werk van Pater Damiaan ernstig nemen zijn levensredding. Zijn stralende lach, en meer nog zijn diepe warme dankbaarheid maakte ons stil, ontroerde ons. Zijn bezoek was het grootste cadeau die we konden krijgen! Momenteel werkt Maxime voor de Damiaanactie in Congo, daar is hij eindverantwoordelijke voor de communicatie.

Aan ieder die het horen wil, aan ieder die het lezen kan, het is echt de moeite waard om ons verder in te zetten voor de Damiaanactie. Vele mensen werden reeds geholpen, nog velen hebben onze hulp nodig!

Tekst en foto's: Marie-Anne Ryckebosch

Jokri-weetje: 'worstelen met God'

Met Jokri op weg gaan is ook durven stilstaan bij God. Het is niet altijd gemakkelijk om een antwoord te geven welke plaats geloof in jouw leven heeft. Het is niet vanzelfsprekend om uit te drukken wat God voor jou betekent. Ook is het niet vanzelfsprekend om te zeggen welk aspect een moeilijk onderdeel is voor jou op je geloofsweg. Toch hebben we er nood aan om er eens bij stil te staan, we hebben nood om gedachten over God en geloof met elkaar te delen.

In de activiteit 'worstelen met God' werd het onderwerp toegankelijk gemaakt door middel van een aantal op voorhand gemaakte vragen. Bij elke vraag kreeg iedereen de ruimte om op een rustige manier over de vraag na te denken. Daarna werden de antwoorden en bedenkingen met elkaar gedeeld. Dit is voor iedereen een verrijkende gebeurtenis. Door te luisteren naar elkaar ga je zelf ook weer nadenken over het onderwerp, en kan je nieuwe inzichten krijgen. Na elke vraag werd er een lichtje aangestoken. Om alles nog even te laten doordringen werd tussen elke vraag even een korte ontspanning gelast. We willen jullie, fan van Jokri even laten delen in wat er zoal leeft in de harten van onze jongeren.

Wat is naar jouw aanvoelen de mooiste eigenschap van God?

- luisteren: als je bij niemand terecht kan, dan kan je wel altijd bij God terecht, als je het stil maakt, en je praat met God, dan voel je dat er iemand is die naar je luistert.
- vergeving: mensen doen toch heel dikwijls foute dingen, en toch gaat God niet alles afnemen en straffen, God gaat je proberen inzicht te geven hoe het beter kan, God geeft jou nieuwe kansen omdat hij steeds bereid is te vergeven.
- behulpzaam: God gaat altijd op de een of andere manier mensen bevrijden uit hun gevangenschap – vb. De bevrijding van de Israëlieten
- vrede: Gods boodschap is dat er vrede zou zijn op de hele wereld
- helpende hand: God wil niet dat er mensen ongelukkig zijn, en gaat altijd mensen zoeken die bereid zijn om de anderen te helpen (vb. mensen in armoede, mensen die ziek zijn... God wil dat altijd oplossen)
- God heeft de mensen geschapen, en God heeft mensen vrijheid gegeven
- God gaat zichzelf niet omschrijven, Hij laat de mens zelf invullen wie Hij is, zo zal de ene mens God ontmoeten in een andere mens, iemand anders zal God ontmoeten in de stilte of in de

natuur.

Welk gevoel associeer je met God?

- vertrouwen, bouwsteen, hoop en kracht, veiligheid, liefde, vriendschap, respect, rechtvaardigheid, blijheid

Welk verhaal over God vind je het mooiste?

- Ark van Noach (God zorgt ervoor dat de mens en iedere diersoort zal blijven bestaan),
- de verloren zoon, kerstverhaal, barmhartige Samaritaan, Mozes in het mandje
- het scheppingsverhaal (begin van het menselijke leven),
- God die Abraham op de proef stelt (offer van Jacob) (het vertrouwen dat een mens kan hebben in God wordt hier heel erg duidelijk, bijna niet te geloven dat je geloof zo groot kan zijn)
- verhaal van Kaïn en Abel (Kaïn doodt Abel, God gaat Kaïn straffen en hij moet rondzwerven, tegelijkertijd gaat ook God ervoor zorgen dat Kaïn beschermd wordt, Kaïn heeft heel veel spijt van wat hij deed – God geeft mensen de tijd om in te zien wat er niet goed is)

Wat wringt je aan God? Heb je al met God geworsteld?

- God heeft ons geschapen, maar vanwaar komt God?
- In het verhaal van Mozes moeten de deuren van de Israëlieten met het bloed van een lam getekend worden, in alle andere huizen zou de eerstgeborene moeten sterven (doden is toch nooit een oplossing voor het kwade in de wereld)
- Waarom grijpt God niet in bij alle ellende die mensen elkaar aandoen. Ook bij de dingen die fout lopen in onze Kerk.
- niet altijd gemakkelijk om te weten waar je een teken van God ziet: vb. God is aanwezig in de zachte bries en niet in de storm; in een ander verhaal is God aanwezig in vuur

Waar nodigt God mensen voor uit? Heb jij je al aangesproken gevoeld door God?

- de blijde boodschap doorgeven: dit is niet gemakkelijk, omdat we niet goed weten hoe we

dit moeten doen. We weten dat God het goede wil voor iedereen, en dat wij mensen daar moeten aan meewerken, maar er is zoveel verdriet en onrecht in de wereld dat we niet goed weten hoe we aan de mensen kunnen laten voelen dat God een goede boodschap heeft voor heel de wereld.

- vrede: God nodigt iedereen van ons uit om ervoor te zorgen dat er vrede is op de wereld, dat kunnen we doen door elkaar graag te zien, verdraagzaam te zijn. We mogen anderen niet dwingen om iets te doen, maar we kunnen ze wel op weg zetten om het goede te doen.
- wanneer je weet dat er zoveel mensen armoede hebben, dan wil je toch wel delen van wat je zelf hebt
- op bezoek gaan bij mensen die ziek zijn
- boodschappen doen voor mensen die zelf niet meer buiten kunnen komen
- eerlijk zijn in alles wat je doet, zelf ook doen wat je zegt

Dit was een boeiende avond om eens stil te staan hoe God een plaats heeft in je eigen leven.

Een van de ontspannen opdrachten was een positieve eigenschap noteren van de andere aanwezigen, en dit briefje dan ook afgeven aan de betrokken persoon. Ook dit gaf stof tot nadenken.

Dank aan allen om jullie bijdrage aan deze boeiende gesprekken.

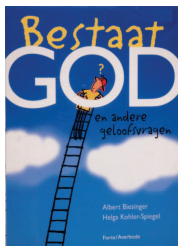
Tekst en foto's: Marie-Anne Ryckebosch

Goede vrijdagviering

Dit jaar werd voor de 2de keer op rij de goede vrijdagviering van Dendermonde ineengestoken door Jokri. Dit ging door in de Boonwijkkerk (Sint-Gillis-bij-Dendermonde) onder de vorm van een Taizé-viering. Er werden vele liedjes gezongen onder begeleiding van drie van onze leden: Elise, Andreas en Margot. Naar gewoonte worden er dan tijdens de vrije voorbeden ook kaarsjes aangestoken, waardoor er een hele gezellige sfeer wordt gecreëerd. Uiteraard stonden we ook stil bij de kruisiging van Jezus. De opkomst was groter dan verwacht, we waren blij met de aanwezigheid van elke parochie uit het dekenaat. We hopen dat dit initiatief op nog steun mag rekenen in de toekomst.

Tekst en foto : Valerie Godaert

Jongeren zitten vol met vragen als: Waar komt de aarde vandaan? Hoe kan ik weten dat God echt bestaat? Waarom is er zoveel ellende in de wereld? Waar woont God? Wonderen: bestaan die echt? Luistert God naar mij als ik bid? Wat komt er na de dood? Op deze en vele andere vragen wordt door deskundigen op een toegankelijke en heldere manier antwoord gegeven. Bestaat GOD? en andere geloofsvragen is geschreven voor jongeren vanaf twaalf jaar. Elk hoofdstuk eindigt met een aantal vragen die uitnodigen om verder na te denken en er thuis, op school, in de jongerenwerking of bij de catechese over in gesprek te gaan.

A. Biesinger & H. Kohler-Spiegel, Bestaat GOD? en andere geloofsvragen, Forte, Averbode, 2009.

Gebed van de maand

Midden het leven, de taak en opdracht

Die aan ons is toevertrouwd,
Willen wij blijven bidden:

Om openheid van hart,
Om luisterbereidheid,
Om eerlijkheid in ons spreken.

Om fijngevoeligheid,
Om helderheid van geest,
Zodat wij ook de vraag verstaan
Die schuilgaat achter de woorden.

Om bereidheid
Om mee de handen aan de ploeg te slaan,
Om te doen wat gedaan moet worden,
Taken en talenten te verdelen
Naar best vermogen.

Dat dit samenzijn
Ons dichter bij elkaar mag brengen
En ons weerbaar houdt en sterk
Midden de ontmoediging.

Dat er naar mens en wereld toe
Van ons samenzijn een kracht van uitgaat
Tot beter leven,
Dezelfde kracht die uitging van Jezus
In wiens naam wij samen zijn.

Carlos Desoete

Foto: CCO - Pixabay

Burchtse misdienaars op vakantie

In de herfstvakantie trokken de misdienaars uit Burcht samen op vakantie. Deze vakantie week werd georganiseerd om hen uitdrukkelijk te danken voor hun inzet in onze vieringen – vieringen met misdienaars hebben toch altijd nog dat tikje meer – en natuurlijk ook om hen te stimuleren om deze weg verder te gaan. Het werd een aangename vakantie tijd, zoals blijkt uit volgend verslag.

Op maandag was het om 13.00 u. verzamelen geblazen op het Kerkplein in Burcht. Daar werd de bagage in onze twee auto's gepropt – het paste net – en gingen we de baan op. Uiteraard moesten we de file aan de Kennedytunnel trotseren, maar in minder dan één uur bereikten we onze bestemming in het 'verre Nederland', net over de grens in Oosterhout (bij Breda) in vakantiepark "De Katjeskelder" (een streepje reclame moet kunnen, nietwaar). We waren zelfs te vroeg, we moesten nog even wachten voor we in onze bungalow konden.

Toen dat wel kon, installeerde elk zich in zijn/haar kamer en werden inkopen gedaan – dat kon er echt niet meer bij in onze wagens en dus dienden we dit allemaal daar te kopen. Dan was er tijd voor een verkennende wandeling of een zwempartijtje. Daarna bereidden we samen de maaltijd (spaghetti bolognaise) en verorberden we die ook. We eindigden de dag met een spelletje cluedo, maar dan aangepast voor misdienaars: ze dienden daarvoor in teams de donkere avond op het domein te trotseren. Hun zoektocht moest bovendien in stilte gebeuren, want er dwaalden twee geesten rond die reageerden op geluid en een team strafpunten konden bezorgen (oké, een trucje van ons om de stilte voor de andere vakantieparkgangers wat te bewaren – we geven het eerlijk toe). We eindigden de dag met de voorstelling van de Romereis en andere initiatieven voor misdienaars, om alvast vooruit te kijken. De dag helemaal afsluiten deden we met een gebed in de avondsluiting rond een brandende kaars. Het was verbazingwekkend snel stil op de kamers (of onze misdienaars hebben toch goed kunnen doen alsof).

Dinsdag kondigde zich heel snel aan – op de ene kamer al wat sneller dan op de andere – maar om 8.00 u. zat iedereen aan de ontbijttafel. De magen werden goed gevuld, want het beloofde een intensieve dag te worden. Er stond namelijk een dagje Efteling op het programma. Dit pretpark lag op 20 minuutjes rijden van onze verblijfplaats, dus dat

konden we echt niet overslaan. Van de ene attractie naar de andere attractie hollen, een stukje fruit of een koekje eten, weer een achtbaan, lunchpauze, het sprookjesbos en hup, weer de snelle toer op... We sloten onze dag Efteling af met de schitterende show Aquanura waar we met open monden op stonden te kijken. Dan was het tijd om terug naar onze bungalow te rijden. Na enig oponthoud (een gps leidt je soms ook langs foute wegen) kwamen we in onze bungalow aan en lieten we de pizza's aanrukken. Onze avontuurlijke dag had blijkbaar voor heel wat eetlust gezorgd, want alle elf pizza's waren op! We eindigden de dag op een rustige manier met enkele gezelschapsspelletjes en uiteraard de avondsluiting. Het was zo mogelijk nog sneller stil op de kamers dan de avond ervoor. Op naar de volgende dag.

Woensdag werd doelbewust wat minder hectisch aangepakt. De dag startte een half uurtje later dan de vorige dag met het ontbijt. In de voormiddag kregen onze misdienaars een opdracht die ze moesten uitvoeren op het domein, dat voor de gelegenheid dienst deed als 'stad' voor een 'stadspel'. We speelden het IJD-spel Ongelooflijk en deden hen hierdoor stilstaan bij wonderbaarlijke dingen en gebeurtenissen die toch zomaar kunnen. Na de lunch was er wat vrije tijd – noem het gerust platte rust – en daarna werd een soort schrijfgesprek gevoerd, wat de groepsbinding alleen maar ten goede kwam. Na het vieruurtje, of beter het halfvijfje, ging wie dat wilde zwemmen en wie dat niet wilde 'mocht' meehelpen bij het voorbereiden van de maaltijd: kip met appelmoes en aardappelen. En of het smaakte... Na het afruimen startte een filmvertoning op groot scherm – even onderbroken voor een korte late night snack. De inhoud van de film 'Bruce Almighty' zou ook de volgende dag nog dienst doen. Om 22.00 u. was er dan weer de avondsluiting en daarna deed een verkwikkende nachtrust weer haar intrede in onze bungalow.

Donderdag werd een bijzondere dag, want we mochten een speciale gast verwelkomen: onze pastoor had de hele afstand tot in Oosterhout afgelegd en nog vóór 10.00 u. – na ons ontbijt – konden we hem gaan halen aan de receptie van het domein. Hij ging meteen mee op onze eerste activiteit van de dag: een geloofswandeling op de nabijgelegen Vrachelse Heide. Het thema van de wandeling werd geïnspireerd door de film die we de avond ervoor gezien hadden. In verschillende gespreksrondes – elke keer met een andere begeleider (waarbij we onze pastoor meteen inschakelden) – werkten we telkens met andere

vragen vanuit dat thema: "Wat zou je doen, mocht je één dag God zijn?", "Welke dromen kan je zelf realiseren?", "Wat is dan de taak van God?" enzovoort... Het werd een lange wandeling – op twee uur leg je wel een eindje af – maar we hebben er toch veel deugd aan gehad, zo bleek uit de reacties achteraf. Dan was het tijd voor de lunch. Na de lunch was er even pauze en speelden enkelen een kaartspel (en ja hoor, onze pastoor begon meteen te winnen met dat spel, dat hij 10 minuten daarvoor nog niet eens kende). In het eerste echte deel van de namiddag was het "één tegen allen" of eerder "vier tegen zeven". Onze misdienaars kregen 20 opdrachten te vervullen (zoals 15 minuten zwijgen, een blad volkleuren met een balpen, een kaartenhuisje maken van drie verdiepingen, 200 meter haasje over springen of honderd knopen leggen in een touw). De prijs die ze konden winnen, was een extra zwempartij, nog voor we naar huis zouden vertrekken. Moet het gezegd worden dat ze met glans slaagden in hun opdrachten? Na dit spel was er opnieuw een fruitig vieruurtje en dan volgde een zwempartij (en een dutje voor onze pastoor). Ondertussen werden pannenkoeken gebakken, die na het zwemmen vlotjes naar binnen werden gewerkt (vermoedelijk zijn zelfs enkele eetrecords gebroken). Na het avondmaal wandelden we naar de parking van het domein om onze pastoor uit te zwaaien. En dan gingen we op weg naar onze avondactiviteit: een uurtje bowlen. Terug in de bungalow werd er nog even teruggeblikt op onze midweek. De dag werd uiteraard afgesloten met onze avondsluiting.

Vrijdag begon vroeg, te vroeg voor sommigen, maar uiteraard moest alles opgeruimd worden en dat vraagt tijd. Na het ontbijt was het dan ook even hectisch, maar we hebben de bungalow tijdig verlaten. En dan was het tijd voor de prijs die onze misdienaars de dag ervoor gewonnen hadden: een extra zwempartijtje. Iets voor de middag verlieten we het park en reden we terug naar huis, uiteraard met enkele files in het rijprogramma. Alle misdienaars werd thuis afgezet. We hebben allemaal van onze vakantie genoten, want als de vaakst opklinkende vraag op het einde is: "Doen we dat nog eens in Kerstvakantie?", dan weet je dat het heel goed zat...

Tekst en foto's: Jeremi Van Gorp

Mundopolie

Mundopolie is een boeiend Derde Wereld-spel van Oxfam Wereldwinkels. De spelers stellen boeren uit Peru voor. Elk van hen krijgt bij het begin van het spel vijf akkers met de bedoeling die zoveel mogelijk te laten opbrengen. Het opzet bestaat erin dat iedereen van de opbrengst van de eigen akkers kan leven en, indien mogelijk, meer welvaart kan verwerven. Iedere spelronde stelt 1 jaar voor in het leven van de boer. Bij het begin van het jaar kiest iedere speler wat hij op de vijf akkers wil kweken. Elk jaar heerst er een ander klimaat. Elk klimaat heeft andere gevolgen voor de opbrengst van de verschillende teelten. Per jaar zijn er 32 vakjes. Daarop komen de

spelers verschillende gebeurtenissen tegen die hun bedrijf positief of negatief beïnvloeden. Op het einde van elk jaar maakt iedere speler de afrekening om te zien of iedereen van de opbrengst van de akkers kan leven. De spelers kunnen in het spel extra initiatieven nemen, bijvoorbeeld: samenwerken, de opbrengst van de akkers samen delen, een solidariteitsfonds opzetten voor onvoorziene gebeurtenissen (ziekte, misoogsten).

Dit spel kan je ontlenen in het catechetisch documentatiecentrum van IJD, Biezekapelstraat 2, 9000 Gent.

Binaire puzzel

1			0		1	1			
		0			1				1
	0	1	1			0	0	1	1
			1			0			
	0				1			1	
			0			0	1	1	
	0				1				
0					1				
	1	1			1		0		1
			0	0					0
0					1	0		1	
		0		0		1	0		
0		1	1		0				0
1		0			1			1	0

Pasta Vaticano met pesto

Ingrediënten (voor 4 personen): 20 cl olijfolie
90 gram Parmezaanse kaas (in blok) ½ citroen (je hebt enkel het sap nodig)
65 gram verse basilicum Peper
65 gram pijnboompitten Zout
1 teentje knoflook 100 à 125 gram pasta p.p.

Bereidingswijze:

- Neem om te beginnen een goddelijke blender of een pauselijke mixer + maatbeker bij de hand.
- Snij de Parmezaanse kaas in kleine, ongelovige stukjes (à la de H. Thomas).
- Voeg nu de stukjes Parmezaanse kaas, de paradijselijke basilicum, de pauselijke pijnboompitten, een teentje knoflook uit Jeruzalem, wat olijfolie van Maria Magdalena en het sap van een halve Vaticaanse citroen in de blender of de maatbeker.
- Laat deze hemelse ingrediënten gedurende +/- 1 minuut in de blender lekker hopeloos draaien in het rond, zoals ongewapende christenen voor de leeuwen. (Bij gebrek aan een blender, goed mixen!)
- Afwerken met peper en wat zout der aarde.
- Breng vervolgens 3 liter water aan de kook op een hevig vuurtje van Lucifer.
- Voeg een flinke snui van het zout der aarde toe aan het kokend water, alsook een scheutje olijfolie van Maria Magdalena.
- Dompel de pasta voorzichtig onder in het kokend water.
- Kook de pasta nu à la de H. Al Dente (= 1 minuut minder dan aangegeven op de verpakking.)
- Nadien de pasta afgieten en mengen met de pesto!
- Serveer de Pasta Vaticana met pesto in een diep bord en bestrooi met wat Parmezaanse kaas.
- Vergeet niet om met je tafelgenoten eerst een tafelgebed uit te spreken of een liedje te zingen vooraleer aan de tafel te gaan!

Smakelijk!!!

KALENDER

 15 mei Misdiensdag -> Leuven	 5 september Leidraad Jokri & Misdiensdag -> Sint-Baafshuis Gent	 23 oktober Dag van de jeugdbeweging -> Cité van Sint-Baafsabdij
 1 juli IJD-feest -> Cité van Sint-Baafsabdij	 24 september Officiële start jongeravond -> Seminariehuys Gent	 31 oktober Topdag -> Wetteren
 5-11 Juli Ontmoetingsdagen -> Sint-Denijs-Westrem	 28 september Adviesraad Misdiensdag -> Rabboeni Gent	 8 november Vredeswake '14-'18 -> Langemark
 13-24 Juli Ganagobie -> Ganagobie	 3 oktober OD-BBQ -> Sint-Bavohumaniora	 17 december Adventsontmoeting -> Sint-Baafskathedraal
 29-5 Juli-Augustus Misdiensbedevaart -> Rome	 9 oktober Lanceringsavond WJD Krakau -> Sint-Baafshuis	 20 december OD kerstoffensief -> Seminariehuys Gent
 5-9 Augustus OJP -> Abdij Orval	 19 oktober Adviesraad Jokri -> Nederpolder Gent	

Meer info

www.ganagobie2015.ijd.be
 FRANCINE BAUTS
francine.bauts@telenet.be
 EMMANUEL VIDTS
em.vidts@telenet.be
 ALEXANDER VANDAELE
vandaele.alexander@gmail.com

*Ganagobie is niet in woorden te vatten, pas als je er bent geweest, begrijp je de magie van het woord 'Ganagobie' en het woord...
Marlies*

ZOMERVAKANTIE VOOR JONGEREN IN ZUID-FRANKRIJK

Ganagobie

13 tot 24 juli 2015

een klein dorpje voor grote ontmoetingen

Ganagobie

Leven met God in Frankrijk! Arie

is een godvergeten plekje in de zonnige Franse Provence. Er is enkel een eeuwenoude abdij en op wandelafstand enkele huisjes waar een Vlaamse groep jongeren jaarlijks mag verblijven. Samen willen we 12 dagen tijd maken voor wat het hart en lichaam deugd doet en nieuwe kracht geeft. In de voormiddag steken we de paters een handje toe bij het onderhoud van hun immense domein. 's Namiddags en 's avonds genieten we van de zomer en het gezang van de krekels. Idyllische dorpjes zoals Manosque, Lurs en Saint-Geniez liggen om de hoek en smeken om bezoek! Samen zullen we nadenken over het christelijk leven dat beleefd én gevierd wordt. Wil je werken, luisteren, praten, ontspannen, bidden, genieten, stappen, zingen en plezier maken? Dan worden jouw batterijen helemaal opgeladen door grote ontmoetingen in het hele kleine dorpje Ganagobie!

Praktische info

GANAGOBIE 2015

- is er voor maximaal 25 deelnemers tussen 17 en 30 jaar
- kost € 475 voor IJD-leden - € 485 voor niet-IJD-leden.
- Studenten en niet-werkenden krijgen € 50 korting
- Daarin is alles inbegrepen: vervoer, verblijf, eten en verzekering.
- Indien deze prijs een probleem is, geef dan een seintje en we zoeken samen naar een oplossing.
- je betaalt bij inschrijving € 150 voorschot

Pakkende vriendschappen in een vreedevolle oase van rust! Cindy

Inschrijven

kan tot 15 juni 2015 en doe je via www.regi.ijd.be
 (aanmeldingsvoorwaarden vind je op www.ijd.be)